

بررسی مزیت نسبی و نقشه‌ریزی تجاری صادرات خرمای ایران

حسین مهرابی بشرآبادی، محمدرضا پاکروان و علیرضا شکیبا^{*}

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۸/۲۲ تاریخ پذیرش:

چکیده

در این پژوهش، مزیت نسبی و موقعیت تجاری صادرات خرمای ایران بررسی شده است. برای این منظور از شاخص‌های مزیت نسبی آشکارشده (RCA)^۱، مزیت نسبی آشکار شده متقاضن (RSCA)^۲، هیلمن و نقشه‌ریزی تجاری (TM)^۳ استفاده شده است. نتایج نشان می‌دهد که ایران طی دوره‌ی ۴۰۰۵-۱۹۹۵ در صادرات خرما دارای مزیت نسبی بوده و متوسط شاخص‌های RCA و RSCA برای این دوره ۷/۳۲ و ۷/۷۴ است. در رتبه‌بندی مزیت نسبی صادراتی کشورهای عمده‌ی صادرکننده‌ی خرمای جهان نیز، ایران پس از تونس در رتبه‌ی دوم قرار دارد. همچنین، در این مطالعه برای اولین بار نقشه‌ریزی تجاری یک محصول عمده‌ی کشاورزی کشور مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که در دوره‌ی ۴۰۰۵، ۲۰۰۰، هر چند بازار واردات خرمای جهان رو به رکود بوده، اما صادرات خرمای ایران، در این وضعیت سهم بیشتری از بازار را در اختیار گرفته است.

طبقه‌بندی JEL

واژه‌های کلیدی: مزیت نسبی آشکار شده، مزیت نسبی آشکار شده متقاضن، نقشه‌ی تجاری، خرما

* به ترتیب دانشیار و دانشجوی کارشناسی ارشد بخش اقتصاد کشاورزی و استادیار بخش اقتصاد دانشگاه شهری باهنر کرمان

E-mail: hmebrabi2000@gmail.com, mohammadrezapakravan@gmail.com

1-Revealed Comparative Advantage

2-Revealed Symmetric Comparative Advantage

3-Trading Map

مقدمه

تجارت کالاهای صنعتی برای کشورهای در حال توسعه از جمله ایران به دلیل عدم رقابت‌پذیری تولیدات صنعتی آن‌ها در بازار جهانی میسر نیست و هم‌چین تکیه بر صدور مواد معدنی و زیرزمینی بویژه نفت با توجه به فشار روزافزون تقاضا و محدودیت ذخایر ملی نمی‌تواند برای همیشه دوام داشته باشد. با توجه به این که ایران دارای مزیت‌ها و مشخصه‌های مهمی چون تنوع آب و هوایی، تنوع زمین، نیروی کار ارزان و غیره است، بخش کشاورزی وابستگی کم‌تری به فناوری پیچیده و امکانات گسترش تولید دارد. تکیه بر بخش کشاورزی و توسعه و گسترش صادرات این بخش می‌تواند زمینه‌ی مناسبی را برای حضور این کشور در بازارهای جهانی و استفاده از مزایای آن فراهم آورد. یکی از محصولات کشاورزی مهم صادراتی کشور در سال‌های اخیر، خرما بوده است (حسینی و پرمه، ۱۳۸۱). بررسی سطح زیر کشت خرمای ایران نشان می‌دهد که کل سطح کشت خرمای کشور ۲۳۸۶۱/۸ هکتار است که شامل ۳۹۷۸۹/۳ هکتار درخت بارور و ۱۹۹۰۷۲/۵ هکتار درخت غیر بارور که ۲۱۵۲۸۶/۸ هکتار آن به صورت آبی و ۲۳۵۷۵ هکتار آن به صورت دیم است (آمارنامه‌ی کشاورزی، ۱۳۸۵). بررسی میزان تولید خرمای کشور، نشان می‌دهد که تولید این محصول از ۳۱۰ هزار تن در سال ۱۳۴۹ به حدود یک میلیون تن در سال ۱۳۸۶ رسیده است. از کشورهای عمده‌ی تولیدکننده‌ی خرما در جهان می‌توان تونس، ایران، الجزایر، عراق، چین، مصر، پاکستان، عربستان، لیبی، عمان، امارات، مصر و فلسطین اشغالی را نام برد. طبق بررسی‌های صورت گرفته، در سال ۲۰۰۷ کشور مصر با تولید ۱/۱۳ میلیون تن و سهم ۱۷/۶۰ درصدی، رتبه‌ی اول تولید خرما را در جهان دارا است. پس از آن کشور ایران با تولید حدود یک میلیون تن و سهم ۱۵/۵۷ درصدی در رتبه‌ی دوم قرار دارد. کشورهای عربستان (۱۵ درصد)، امارات (۱۱ درصد)، پاکستان (۷/۹۴ درصد) و الجزایر (۷/۲۸ درصد) در رتبه‌های بعدی قرار دارند (سایت فائز، ۲۰۰۸). مقدار ارزش صادراتی خرمای ایران از ۴۳ میلیون دلار در سال ۱۹۹۵ به ۶۸۴۹۳ هزار دلار در سال ۲۰۰۵ رسیده است. در سال ۲۰۰۵، بیشترین دریافت دلاری از صادرات خرما مربوط به کشور تونس با ارزش صادراتی حدود یک صد میلیون دلار می‌باشد.

که ۲۵٪ کل صادرات دنیا را شامل می‌شود. پس از آن نیز کشور ایران با صادرات ۶۸۴۹۳ هزار دلار و سهم ۱۷٪، در رتبه‌ی دوم قرار دارد (سایت فائو، ۲۰۰۹). رشدیابی ثروت ملل و یا به مفهوم جدید، پیش‌رفته‌های ژرف اقتصادی و اجتماعی و گسترش رفاه عمومی^۱، با وجود این که از نظر «علل شناسی» و «معلول‌سنگی» طیف وسیعی از عوامل و مولفه‌ها را در درون خود جای می‌دهد، اما در مجموعه‌ی مرجع آن می‌توان یک مولفه را نسبت به بقیه متمایز و «خود ویژه» کرد و آن هم تیوری مزیت نسبی^۲ است. برای دست‌یابی به یک مفهوم کاربردی از «مزیت نسبی» شاید این تعریف تا حدودی جامع باشد که «مزیت نسبی بیان‌گر توانایی یک کشور در تولید و صدور کالایی با هزینه‌ی ارزان‌تر و کیفیت بالاتر در سطح جهانی» است (پورمقیم، ۱۳۸۶). مقوله‌ی مزیت نخست توسط آدام اسمیت^۳ برای تبیین تجارت جهانی مطرح شد. بر مبنای نظرات اسمیت، چنان‌چه هر یک از کشورها مبادرت به صدور کالایی کنند که در آن مزیت (برتری) دارند و ورود کالاهایی که در آن مزیت ندارند، هر دو کشور از این مبادله (دادوستد) نفع خواهند برد. به بیان دیگر، نوعی مزیت مطلق^۴ از این مبادله تحصیل می‌شود که نشان‌گر توانایی یک کشور و یا بنگاه اقتصادی، به عرضه‌ی یک محصول یا خدمت با هزینه‌ای کم‌تر از رقیب است. اما در شرایط خاص که قدر مطلق تولید کالا از نظر معیار «ارزانی» در هر دو کشور یکسان و همگن باشد، در این صورت نمی‌توان از مزیت مطلق بهره گرفت (پورمقیم، ۱۳۸۶). بر همین اساس، ریکاردو^۵ با نظریه‌ی مزیت نسبی، مبادله‌ی تجاری را معین کرد. در واقع، حداقل سازی (کمینه‌سازی) هزینه‌ی تولید در صادرات کالا معیاری برای مبادلات تجاری کشورها قرار گرفت (ارباب، ۱۳۸۶). بعدها نظریه‌ی «مزیت نسبی» ریکاردو توسط اقتصاددانان دیگر (مارشال^۶، هابرلر^۷ و ...) مورد نقد قرار گرفته و مفروضات آن را برای اثبات نظریه‌ی زیست نسبی غیرضروری دانستند. هابرلر در ارایه‌ی دیدگاه خود، نظریه‌ی ارزش

1- Public welfare

2- Comparative Advantage

3 Adam Smith

4 Absolute

5 Ricardo

6 Marshal

7-Haberler

کار^۱ را برای عرضه‌ی نظریه‌ی هزینه‌ی نسبی دارای اهمیت و ضروری قلمداد نکرد، بلکه هزینه‌ی کالا برابر مقدار کالای دومی است که با تولید کالای اولی باید از تولید آن صرف‌نظر یا چشم‌پوشی کرد (اوتکولو و سیمن، ۲۰۰۴). در این صورت هر کشور به تولید و صدور کالای خواهد پرداخت که هزینه‌ی فرصت^۲ آن کم‌تر باشد (پورمقیم، ۱۳۸۶). بدون تردید، هر قدر تفاوت هزینه‌های فرصت بین دو کشور مبادله‌کننده بیش‌تر باشد، انگیزه‌ی مبادله و تجارت نیز بیش‌تر خواهد بود. تاکنون مطالعات زیادی در زمینه‌ی مزیت نسبی در ایران و جهان انجام گرفته است. برای نمونه، سلیمی‌فر و میرزا‌یی خلیل‌آبادی (۱۳۸۱)، در مطالعه‌ای به بررسی مزیت نسبی تولید و صادرات پسته‌ی ایران پرداختند. برای محاسبه‌ی مزیت‌های یاد شده، آن‌ها از شاخص‌های RCA و DRC^۳ به ترتیب برای محاسبه‌ی مزیت نسبی صادرات و تولید استفاده کردند. نتایج مطالعه حاکی از وجود مزیت نسبی هم در تولید و هم در صادرات پسته است. نصاییان (۱۳۸۳) در پژوهشی با عنوان مقایسه‌ی مزیت نسبی گل ایران و دیگر کشورها از روش مزیت نسبی آشکارشده‌ی متقارن (RSCA)، به بررسی مزیت نسبی صادرات گل بین ده کشور بزرگ صادرکننده و ایران پرداخت. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که ایران در صادرات گل مزیت نسبی ندارد. عزیزی و یزدانی (۱۳۸۵) در مطالعه‌ای مشابه، به بررسی بازار صادراتی سیب ایران با تأکید بر اصل مزیت نسبی پرداختند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که هر چند بر اساس شاخص‌های RCA و RSCA سیب ایران دارای مزیت نسبی صادراتی است، ولی قدرت رقابت صادراتی آن دارای روند نوسانی و کاهشی است. اشرفی و هم‌کاران (۱۳۸۶) با استفاده از شاخص‌های RCA و RSCA، مزیت نسبی صادراتی کشمش ایران را محاسبه کردند. نتایج آن‌ها نشان داد که ایران طی دوره‌ی مورد بررسی (۱۳۴۰-۱۳۴۰) در صادرات کشمش دارای مزیت نسبی بوده و جایگاه این محصول در بازار صادراتی ایران در دوره‌ی بعد از انقلاب مناسب‌تر شده و درجه‌ی اطمینان برای ادامه‌ی حضور در بازار جهانی نیز در این دوره افزایش داشته است. در مطالعه‌ی دیگری، انویه تکیه (۱۳۸۶) به بررسی مزیت صادرات

1 Labour Theory of Value

2 Opportunity Cost

3-Domestic Resource Costs

سیب ایران در دوره‌ی ۱۹۹۵-۱۹۹۶ پرداخت و در پایان به این نتیجه رسید که ساختار صادراتی سیب ایران با نبود ثبات همراه بوده و موقعیت رقابتی ایران (مزیت نسبی) در مورد این محصول تضعیف شده است. اوتكولو و سیمن^۱ (۲۰۰۴) به بررسی مزیت نسبی و رقابت‌پذیری صادرات بخش‌های مختلف ترکیه به اتحادیه‌ی اروپا پرداختند. در این مطالعه از روش بالاسا برای تعیین مزیت نسبی استفاده شد. نتایج نشان داد که اگر مصرف مداوم کالاهای بین ترکیه و اتحادیه اروپا پیش‌رفت کند، اثر معناداری روی مزیت نسبی و رقابت‌پذیری خواهد داشت. لارسون^۲ (۱۹۹۸) در مطالعه‌ی خود پیرامون شاخص‌های مزیت نسبی مانند شاخص میچلی^۳، کالاسکوئر و مزیت نسبی آشکارشده به این نتیجه رسید که شاخص RSCA نشان‌دهنده‌ی معیار مناسبی برای مزیت نسبی است. عزیزی و یزدانی (۱۳۸۳)، در مطالعه‌ی خود به بررسی مزیت نسبی پنج محصول عمده‌ی باگی شامل پسته، خرما، سیب، پرتقال و بادام پرداختند. نتایج مطالعه‌ی آن‌ها در مورد خرما نشان داد که خرمای امارات متعددی عربی و عراق بدون مزیت نسبی ولی در مقابل استرالیا، انگلستان و میانگین قیمت جهانی دارای مزیت نسبی است. روند مزیت نسبی خرمای ایران در سال‌های گذشته پیوسته در حال نوسان بوده است. هم‌چنین در زمینه‌ی نقشه‌ریزی تجاری، حسینی و ملک‌محمدی چهل‌خانه (۱۳۸۶) شاخص TM را برای صنعت چرم کشور محاسبه کردند. نتایج نشان می‌دهد، اگر چه کشور در گروه برنده‌گان بازار چرم قرار داشته، ولی بازار چرم در سال‌های اخیر رو به رکود بوده است. در این صورت شناخت بازارهای صادراتی و اعتلای عوامل تعیین کننده‌ی مزیت رقابتی اهمیت مضاعف می‌یابند. بر اساس مطالب یاد شده، با توجه به آن که دنیای امروز بر پایه‌ی رقابت بوده و هر کشور برای حفظ استقلال سیاسی و اقتصادی خود باید برنامه‌های اقتصادی خود را به دقت طراحی کند، پس در این پژوهش با توجه به اهمیت تولید و صادرات خرما به عنوان یک محصول عمده‌ی صادراتی کشور و حضور در بازارهای جهانی، به بررسی وضعیت صادراتی خرمای ایران از نقطه نظر مزیت نسبی صادراتی و مقایسه با کشورهای عمده‌ی صادرکننده‌ی

۱-Utku Utkulu & Dilek Seymen (2004)

۲-Keld Laursen (1998)

۳-Michaely Index

خرمای جهان پرداخته شده است. اما برخلاف مطالعات گفته شده، که مزیت نسبی صادراتی در آن‌ها تنها براساس درآمدهای نفتی محاسبه شده، در این پژوهش مبنای محاسبات درآمدهای غیرنفتی است. زیرا در کشوری مانند ایران، که بخش وسیعی از درآمدهای صادراتی شامل درآمدهای نفتی است، انجام محاسبات و به دست آوردن شاخص‌های یاد شده برای کالاهای غیرنفتی و بویژه یک کالای کشاورزی براساس کل صادرات (نفتی و غیرنفتی) ممکن است نتایج به دور از واقعیت را دربر داشته باشد. همچنین، موقعیت تجاری ایران در صادرات این محصول با استفاده از نقشه‌ریزی تجاری مورد بررسی قرار گرفته است.

روش تحقیق

مزیت نسبی:

شاخص مزیت نسبی نخستین بار توسط لایزنر^۱ (۱۹۵۸) ارایه شد. او شاخص ساده‌ی مزیت نسبی RCA را به صورت رابطه‌ی (۱) معرفی کرد:

$$RCA = \frac{X_{ij}}{X_{nj}} \quad (1)$$

که در رابطه‌ی بالا، X نشان دهنده‌ی صادرات، j کالا و n مجموعه‌ای از کشورهاست (مانند اتحادیه‌ی اروپا). پس از آن، شاخص وسیع‌تری توسط بالاسا (۱۹۶۵) برای مزیت نسبی معرفی شد که به طور گسترده‌ای در مطالعات بعدی مورد استفاده قرار گرفت. این شاخص به صورت رابطه‌ی (۲) بیان شد:

$$RCA = \left(\frac{X_{ij}}{X_{it}} \right) \left/ \left(\frac{X_{nj}}{X_{nt}} \right) \right. = \left(\frac{X_{ij}}{X_{nj}} \right) \left/ \left(\frac{X_{it}}{X_{nt}} \right) \right. \quad (2)$$

در رابطه‌ی (۲)، X نشان دهنده‌ی صادرات، i کشور مورد بررسی، j کالای مورد بررسی، t مجموعه‌ای از کالاهای n نشان دهنده‌ی مجموعه‌ای از کشورها است. اگر $RCA > 1$ باشد، گفته می‌شود که کشور در آن کالا و صنعت مزیت نسبی دارد. این شاخص اساساً ناشی از

1-Liesner (1958)

نبودن واردات است، مخصوصاً وقتی که اندازه‌ی کشور اهمیت دارد (گریناوی و میلنر^۱، ۱۹۹۳). در این پژوهش از شاخص مزیت نسبی آشکارشده و مزیت نسبی آشکارشده متقاضی بالا استفاده شده که تاکنون به طور گستردۀ‌ای مورد استفاده قرار گرفته است (سلامی و پیش‌بهار، ۱۳۸۰). برای نمونه می‌توان به مطالعات آکینو^۲ (۱۹۸۱)، یونیدو^۳ (۱۹۸۶)، ون هالست و هم‌کاران^۴ (۱۹۹۱) و لیم^۵ (۱۹۹۷) اشاره کرد (عزیزی و یزدانی، ۱۳۸۳). محبوبیت این شاخص از آن جا است که بسیار ساده بوده و با استفاده از داده‌های تجاری که به طور گستردۀ در دسترس است به آسانی قابل مقایسه است و افزون بر آن از زیربنای نظری محکمی نیز برخوردار است (عزیزی و یزدانی، ۱۳۸۵؛ اوتكولو و سیمن، ۲۰۰۴). این شاخص براساس الگویی پایه‌ریزی شده که طبق آن اطلاعات تجاری هر کشور، نمایانگر موقعیت رقابتی آن در بازارهای جهانی است. شاخص مزیت نسبی آشکارشده به صورت رابطه‌ی (۳) تعریف شده است:

$$RCA_{ij} = \frac{X_{ijt} / \sum X_{ajt}}{X_{iwt} / \sum X_{awt}} \quad (3)$$

که در رابطه‌ی (۳)، I نشان دهنده‌ی کالای مورد بررسی، j کشور، X صادرات، a کالاهای کشاورزی کشور مورد بررسی و w کل جهان و t سال مورد نظر است (بالا، ۱۹۶۵). X_{ijt} صادرات کالای i توسط کشور j در زمان t، X_{iwt} صادرات کالای i در سطح جهانی و در زمان a، X_{ajt} صادرات کالاهای کشاورزی توسط کشور j در زمان a، X_{awt} صادرات کالاهای کشاورزی در سطح جهانی در زمان t هستند. به سخن دیگر، این معیار به بررسی ساختار صادرات یک کالای ملی در مقابل ساختار صادرات همان کالا در سطح جهانی نظر دارد. با توجه به این که اجزای تشکیل دهنده‌ی شاخص RCA همگی مثبت است، پس مقدار عددی

1-Greenaway & Milner (1993)

2-Aquino (1981)

3-Unido (1986)

4-Noe van hulst & et al. (1991)

5-Lim (1997)

این شاخص بین صفر و بی‌نهایت تغییر می‌کند (لارسن^۱، ۱۹۹۸). براساس اطلاعات مربوط به شاخص بالا، چنان‌چه مقدار عددی این شاخص در مورد کالاهایی بزرگ‌تر از یک باشد در این صورت گفته می‌شود که کشور مورد نظر در صادرات آن کالاها از مزیت نسبی برخوردار است. هم‌چنین هر چه مقدار شاخص بالا بزرگ‌تر باشد، اولویت و مزیت نسبی کالاها را برای کشور مورد نظر نشان می‌دهد. در مقابل، چنان‌چه شاخص بالا برای برخی از کالاها کم‌تر از یک باشد، در این صورت کشور مورد نظر در زمینه‌ی صادرات این نوع کالاها از مزیت نسبی برخوردار نیست (سلامی و پیش‌بهر، ۱۳۸۰؛ لارسن، ۱۹۹۸). بررسی مطالعات هیلمن^۲ (۱۹۸۰)، نشان می‌دهد که شاخص یاد شده شاخص مناسبی برای مقایسه‌ی مزیت نسبی کالاها نیست. یتس^۳ (۱۹۸۵) با ارایه‌ی شواهدی تجربی نشان داده است که شاخص عملکرد صادراتی در ارایه‌ی یک شاخص ترتیبی یا عددی مناسب به منظور بررسی مزیت نسبی آشکار کشورها ناتوان است. هیلمن در تحقیقات خود نشان داد که بر اساس قیمت‌های نسبی پیش از تجارت برای این کشور $\frac{z}{i}$ در کالای i مزیت نسبی داشته باشد، باستی شرط لازم و کافی یعنی رابطه‌ی (۴) برقرار باشد (فتحی، ۱۳۷۸).

$$(1 - \frac{X_{ij}}{X_{iw}}) > \frac{X_{ij}}{X_{Tj}} (1 - \frac{X_{iw}}{X_{Tw}}) \quad (4)$$

شاخص هیلمن به صورت رابطه‌ی (۵) محاسبه می‌شود:

$$HI = (1 - \frac{X_{ij}}{X_{iw}}) / \frac{X_{ij}}{X_{Tj}} \left(1 - \frac{X_{iw}}{K_{Tw}} \right) > 1 \quad (5)$$

که در رابطه‌های (۴) و (۵)، i نوع کالا، j کشور مورد بررسی، T کل صادرات کشور، W کل جهان و X صادرات است (اشرفی و هم‌کاران، ۱۳۸۶). گفتنی است که یکی از معایب مهم شاخص RCA این است که دامنه‌ی تغییرات آن بسیار زیاد است و نمی‌تواند شدت و درجه‌ی مزیت نسبی یا نبود مزیت نسبی را به خوبی نشان دهد. براسیلی و هم‌کاران^۴ (۲۰۰۰)، شکل

1-Laursen (1998)

2-Hillman (1980)

3-Yeats (1985)

4-Brasili et. al (2000)

دیگری از شاخص یاد شده را با عنوان مزیت نسبی آشکار^۱ (RSCA) برای محاسبه مزیت نسبی معرفی کردند. در این روش برای رفع مشکل بالا، آن‌ها پیشنهاد کردند که شاخص بالا را می‌توان با یک تبدیل یکنواخت به شاخص قرینه و یا نرمال تبدیل کرد. برای این منظور شاخص جدید مزیت نسبی آشکار قرینه شده به صورت رابطه‌ی (۶) تعریف می‌شود:

$$SRCA = \frac{RCA - 1}{RCA + 1} \quad (6)$$

با توجه به این که RCA بین صفر و بی‌نهایت است، در این صورت دیده می‌شود که دامنه تغییرات شاخص تعديل شده و قرینه‌ی بالا بین -1 و $+1$ است. به سخن دیگر می‌توان گفت که هر چه SRCA به عدد 1 نزدیک‌تر باشد در این صورت مزیت نسبی بیش‌تر می‌باشد و در عوض هر چه از صفر به سمت عدد $+1$ میل نماید آن گاه می‌توان نتیجه گرفت که نبود مزیت نسبی تشدید می‌شود.

شاخص موقعیت یابی تجاری (نقشه‌ریزی تجاری (TM^2))

پلان تجاری که از سوی مرکز تجارت جهانی برای تحلیل عمل کرد صادراتی کالاها معرفی شده، بر اطلاعات به دست آمده از سهم بازار پایدار مبتنی است (ولی‌بیگی و هم‌کاران، ۱۳۸۳). مرکز تجارت جهانی آنکه، نقشه‌برداری تجاری را برای تحلیل عمل کرد صادراتی گروه‌های کالایی مورد استفاده قرار می‌دهد. این تحلیل، رشد صادرات یک کالا را با رشد واردات جهانی همان کالا و رشد کل واردات جهانی مقایسه می‌کند. به عبارت دیگر در این جا رشد صادرات کالای i توسط کشور j (δ_{ij}) با رشد واردات جهانی همان کالا (r_i) و رشد کل واردات جهانی (r) مورد مقایسه قرار می‌گیرد. یک نقشه‌برداری تجاری را می‌توان به 4 ربع تقسیم کرد که طبق آن محصولات صادراتی در بخش برنده‌گان و بازنده‌گان بر حسب آن که در بازارهای رو به رشد فعالیت می‌کنند یا رو به افول، طبقه‌بندی می‌شوند. برای محاسبه شاخص‌های بالا و بررسی مزیت نسبی و نقشه‌ریزی تجاری صادرات خرمای ایران، از داده‌های سری زمانی بین سال‌های

1-Revealed Comparative Advantage

2-Trading map

۱۹۹۵ ۴۰۰۵ صادرات خرمای ایران و کشورهای عمدۀ صادرکنندۀ این محصول استفاده شد. اطلاعات و داده‌های مورد نیاز از سایت سازمان خواروبار جهانی استخراج شده است.

جدول (۱). فرم کلی پلان تجاری

ارزیابی	ویژگی‌های هر مریع
ربع اول: برنده‌گان در بازار رو به رشد	$\delta_{ij} > r_i > r$
ربع دوم: بازندگان در بازارهای رو به رشد	$r_i > r < \delta_{ij}$
ربع سوم: بازندگان در بازارهای رو به افول	$\delta_{ij} < r_i < r$
ربع چهارم: برنده‌گان در بازارهای رو به افول	$\delta_{ij} > r_i, r_i < r$

ماخذ: مرکز تجارت جهانی

نتایج و بحث

در این پژوهش، شاخص‌های مختلف برای صادرات خرمای ایران محاسبه و مورد ارزش‌یابی قرار گرفت و سرانجام شاخص‌های RCA و RSCA برای تعیین مزیت نسبی مناسب تشخیص داده شد. برای محاسبه شاخص‌های گفته شده، نخست شاخص هیلمن برای ایران محاسبه شد تا پیش‌شرط لازم برای محاسبه شاخص‌ها بررسی شود. با توجه به شاخص هیلمن محاسبه شده که در رابطه (۵) معروفی شد، در تمام سال‌های دوره‌ی مورد بررسی شرط اولیه برای محاسبات شاخص مزیت نسبی برقرار می‌باشد. شاخص RCA به دست آمده برای ایران طی دوره‌ی ۱۹۹۵ ۴۰۰۵ که در جدول (۲) ارایه شده است، بزرگ‌تر از یک است که نشان دهنده وجود مزیت نسبی در صادرات خرما است. هم‌چنین مقدار RSCA برای صادرات خرمای این دوره بین صفر و یک می‌باشد که نشان‌دهنده وجود مزیت نسبی در صادرات این محصول است. شاخص محاسبه شده در این دوره دارای ثبات روندی مشخصی نیست، زیرا بین سال‌های ۱۹۹۵ ۴۶، ۱۹۹۷ ۴۹، ۱۹۹۱، ۲۰۰۰ ۴۰۰۱، ۲۰۰۳ ۴۰۰۵ دارای روندی افزایشی و بین سال‌های ۱۹۹۶ ۴۷، ۱۹۹۹ ۴۰۰۰، ۲۰۰۱ ۴۰۰۳، ۲۰۰۱ دارای روندی

کاهشی است. بیشترین مقدار شاخص مزیت نسبی مربوط به سال ۱۹۹۶ است که مقدار RCA آن ۱۴/۲۴۶ و مقدار RSCA آن ۰/۸۶۸ است. متوسط شاخص‌های یاد شده طی این دوره برای صادرات ایران، ۷/۳۲۴ و ۰/۷۴۳ است که در کل نشان‌دهنده وجود مزیت نسبی برای صادرات این محصول است. نتایج به دست آمده از محاسبه‌ی شاخص‌های مزیت نسبی برای دیگر کشورهای عمدتی صادرکننده خرمای جهان نیز در جدول (۳) نشان داده شده است. با توجه به اطلاعات به دست آمده، ایران در رتبه‌بندی مزیت نسبی صادراتی خرما در جهان، در مقام دوم و بعد از تونس قرار دارد و کشورهای امارات، الجزایر، فلسطین اشغالی، عراق و مصر نیز رتبه‌های سوم تا هفتم را به خود اختصاص داده‌اند. خرمای ایران و عراق شباخت

جدول (۲). مقادیر شاخص‌های مزیت نسبی صادراتی خرمای کشور ۱۹۹۵-۲۰۰۵

شرط هیلمن	RSCA	RCA	سال
۳۳۷/۷	۰/۸۰۵	۹/۳۰۲	۱۹۹۵
۱۸۹/۳	۰/۸۶۸	۱۴/۲۴۶	۱۹۹۶
۱۰۷/۳	۰/۶۴۹	۴/۷۱۲	۱۹۹۷
۶۸۲/۴	۰/۷۰۱	۵/۶۹۱	۱۹۹۸
۷۳۳/۲	۰/۷۰۲	۵/۷۱۸	۱۹۹۹
۹۱۴/۷	۰/۶۹۹	۵/۶۶۶	۲۰۰۰
۶۷۴/۶	۰/۷۵۴	۷/۱۳۷	۲۰۰۱
۶۹۲/۲	۰/۷۴۰	۶/۶۹۷	۲۰۰۲
۷۴۱	۰/۷۲۸	۶/۳۷۹	۲۰۰۳
۸۹۸/۶	۰/۷۴۸	۶/۹۴۵	۲۰۰۴
۶۵۰/۵	۰/۷۷۹	۸/۰۶۸	۲۰۰۵
۶۸۹/۲	۰/۷۴۳	۷/۳۲۴	متوسط دوره

مأخذ: یافته‌های تحقیق

بسیار زیادی به هم دارند، و RCA محاسبه شده برای این کشور در دوره‌ی مورد نظر نشان می‌دهد که پس از افزایش در سال ۱۹۹۶ نسبت به سال گذشته، مقدار این شاخص تا سال ۲۰۰۵ روندی نزولی در پیش داشته است که تا حدود زیادی می‌تواند مربوط به مشکلات سیاسی و تحریم‌های اقتصادی این کشور بین سال‌های ۱۹۹۶ ۴۰۰۳ و ۱۹۹۶ ۰/۹۱ مقدار RCA برای تونس طی دوره‌ی مورد بررسی $\frac{۲۳۵}{۶۸}$ و مقدار RSCA $\frac{۰/۹۱}{۰/۹۱}$ محاسبه شده است. کشور تونس تنها $\%2$ از سهم تولید خرمای جهان را دارا است، اما $\%25$ از کل صادرات جهان را شامل شده و بیشترین دریافتی از صادرات خرما را داشته است و همچنین بالاترین مزیت نسبی صادراتی در خرما را طی دوره‌ی مورد بررسی دارد. نمودار (۱) میزان تغییرات شاخص RCA برای کشورهای اصلی صادرکننده‌ی خرما را طی دوره‌ی ۱۹۹۵ ۴۰۰۵ نشان می‌دهد. کشورهای پاکستان و آمریکا در این دوره دارای مزیت نسبی صادراتی نیستند و شاخص RCA برای آن‌ها کوچک‌تر از یک و RSCA آن‌ها مقداری منفی را دارا است. در کل این دوره بیشترین مقدار شاخص گفته شده مربوط به کشور تونس است و همان طور که گفته شد دارای بیشترین مقدار متوسط شاخص RCA در این دوره است. مقدار RCA در سال ۲۰۰۵ نسبت به سال ۲۰۰۴ تنها برای کشورهای ایران، مصر و امارات افزایش یافته است که این مساله بیانگر بهبود وضعیت صادراتی خرمای کشورمان در سال‌های گذشته است. برای محاسبه‌ی شاخص نقشه‌ریزی تجاری، نخست رشد واردات جهانی خرما، رشد صادرات خرمای ایران و همچنین میزان رشد کل واردات جهانی طی دوره‌ی ۲۰۰۰ ۴۰۰۵ بررسی شد. نتایج حاکی از آن است که رشد صادرات خرمای کشور در سال ۲۰۰۲ مقداری منفی بوده، اما در سال ۲۰۰۵ نسبت به سال گذشته‌اش تقریباً ۱۶ برابر شده است که این رشد صادراتی برخلاف رشد واردات خرمای جهان است یعنی در سال ۲۰۰۵ رشد واردات خرمای جهان نسبت به سال ۲۰۰۴ کاهش یافته است که این می‌تواند برای کشور ما یک روی‌کرد مثبت و امیدبخش باشد. متوسط رشد صادرات خرمای ایران طی دوره‌ی مورد بررسی $\frac{۲۳}{۱۹}$ % و رشد

جدول (۳). مقادیر انواع شاخص‌های مزیت نسبی خرما کشورهای عمده‌ی صادرکننده‌ی جهان براساس کل صادرات غیرنفتی طی دوره‌ی

۱۹۹۵ ۲۰۰۵

کشور	شاخص	۱۹۹۰	۱۹۹۶	۱۹۹۷	۱۹۹۸	۱۹۹۹	۲۰۰۰	۲۰۰۱	۲۰۰۲	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵	متوسط دوره
ایران	HI	۳۳۷/۷	۱۸۹/۳	۱۰۶/۳	۷۸۲/۴	۷۳۳/۲	۷۸۴/۷	۶۹۲/۲	۷۴۱	۷۴۰/۶	۸۹۸/۶	۶۵۰/۵	۶۸۹/۲
	RCA	۹/۳۰۲	۱۴/۲۴۶	۴/۷۱۲	۵/۶۹۱	۵/۶۶۶	۷/۱۳۷	۷/۶۹۷	۷/۳۷۹	۷/۹۴۰	۷/۹۴۰	۸/۰۷۸	۷/۳۲۴
	SRCA	۰/۸۰۵	۰/۸۶۸	۰/۷۱۰	۰/۷۹۹	۰/۷۵۴	۰/۷۴	۰/۷۸	۰/۷۸	۰/۷۷۹	۰/۷۴۳	۰/۷۷۹	۰/۷۴۳
عراق	HI	۸۴/۴	۵۸/۳	۲۱۷/۴	۳۳۸/۱	۳۳۴۹/۶	۳۳۵۰/۲	۹۱۳۰/۷	۹۰۵۸/۱	۹۷۰/۱/۳	۳۹۴۳/۱	۱۰۵۷/۶	۳۳۸۰/۷
	RCA	۴۱/۹۸۲	۵۰۸/۴۹۶	۲۲۷/۹۹۴	۱۱/۳۱۹	۱/۳۸۸	۱/۷۸۳	۰/۰۹۱	۰/۸۴۴	۰/۵۴۴	۱/۷۷۲	۵/۶۲	۱۳/۳۸۵
	SRCA	۰/۹۵۳	۰/۹۶۶	۰/۹۱۶	۰/۹۶	۰/۸۳۷	۰/۲۵۷	۰/۸۴	۰/۲۷۸	۰/۶۹۷	۰/۴۰۲	۰/۶۹۷	۰/۴۰۲
پاکستان	HI	۸۱/۶	۸۸/۵	۴۳	۴۶/۷	۵۱/۳	۴۱/۲	۵۳/۷	۴۴/۹	۷۶/۱	۸۱/۷	۶۲/۶	۶۲/۶
	RCA	۰/۳۴	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۴۵	۰/۰۴۵	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۳۸	۰/۰۴۶	۰/۰۲۷	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳
	SRCA	۰/۹۳۳	۰/۹۴۱	۰/۹۴۱	۰/۹۲۳	۰/۹۱۲	۰/۹۰۲	۰/۹۱۱	۰/۹۴۶	۰/۹۲۵	۰/۹۱۱	۰/۹۱۷	۰/۹۱۷
تونس	HI	۱۴/۶	۲۰/۳	۲۰/۹	۱۲/۸	۱۲/۴	۲۹/۶	۱۲/۳	۱۳/۷	۱۴/۲	۱۷/۷	۱۸/۶	۱۷/۷
	RCA	۲۰۰/۴۸	۱۴۹/۴۲	۲۰/۰/۲۴	۲۴۸/۲۱	۱۸۳/۶	۱۶۵/۱۷	۳۱۲/۸۵	۲۸۱/۰۴	۲۸۷/۲۸	۳۰۰/۲۷۴	۲۰۷/۲۶	۲۳۵/۷۸
	SRCA	۰/۹۹	۰/۹۸۶	۰/۹۹	۰/۹۸۷	۰/۹۸۹	۰/۹۸۷	۰/۹۹۲	۰/۹۹۳	۰/۹۹۳	۰/۹۹۲	۰/۹۹۱	۰/۹۹۱
عربستان	HI	۱۹۸۸/۳	۲۴۰/۲۸	۲۴۷۵/۹	۱۷۹۷/۹	۱۷۹۰/۹	۱۷۶۰/۹	۳۱۷۸/۴	۳۱۷۰/۱	۲۴۰۴/۱	۲۹۳۰/۱	۵۰۴۱/۰	۳۴۸۹/۳
	RCA	۱/۱۸۹	۱/۱۴۵	۱/۱۴۵	۱/۱۴۹	۱/۱۳۴	۱/۱۴۹	۱/۰۵۰	۱/۱۴۹	۱/۱۴۹	۱/۱۳۴	۱/۱۹	۱/۱۹
	SRCA	۰/۲۸۹	۰/۱۸۵	۰/۱۸۵	۰/۲۱۷	۰/۱۰۴	۰/۴۱۵	۰/۱۰۴	۰/۲۱۷	۰/۱۳۷	۰/۲۲۲	۰/۲۲۲	۰/۲۲۲
مصر	HI	۱۹۳۱/۸	۳۰۷۷/۳	۱۸۸۱/۱	۳۴۸۳/۷	۱۰۳۲/۴	۱۰۵۷/۳	۱۱۷۰/۷	۱۲۲۳/۶	۶۱۴۸/۶	۳۶۷۸/۴	۲۸۱۷	۲۸۱۷
	RCA	۱/۱۳۳	۱/۸۳۵	۱/۱۸۴	۱/۱۸۴	۱/۱۸۴	۱/۱۲۸	۱/۲۹۶	۱/۲۸۷	۱/۱۷۸	۱/۱۹۲۴	۲/۲۰۵	۲/۲۳۶
	SRCA	۰/۳۰۱	۰/۰۶۲	۰/۰۷۸	۰/۱۲۹	۰/۱۲۹	۰/۱۲۹	۰/۶۱۳	۰/۷۵	۰/۳۱۶	۰/۳۷۶	۰/۳۱۷	۰/۳۱۷
فرانسه	HI	۲۹۱۶/۷	۲۶۵۹/۶	۲۲۳۹/۱	۲۲۳۹/۱	۲۳۹۷/۱	۲۵۶۰/۲	۲۴۶۰/۹	۲۷۷۱/۶	۲۷۷۱/۴	۲۷۷۱/۴	۲۷۴۵/۹	۲۷۴۵/۹
	RCA	۱/۱۶۷	۱/۱۲۹	۱/۱۲۹	۱/۱۰۵	۱/۱۱۵	۱/۲۰۷	۱/۲۰۷	۱/۷۸۳	۱/۷۸۳	۱/۷۸۳	۱/۷۳۴	۱/۷۳۴
	SRCA	۰/۰۷۷	۰/۱۰۷	۰/۱۰۷	۰/۲۸۹	۰/۲۸۹	۰/۲۷	۰/۲۹۴	۰/۲۸۹	۰/۲۷۶	۰/۲۸۱	۰/۲۵۸	۰/۲۵۸

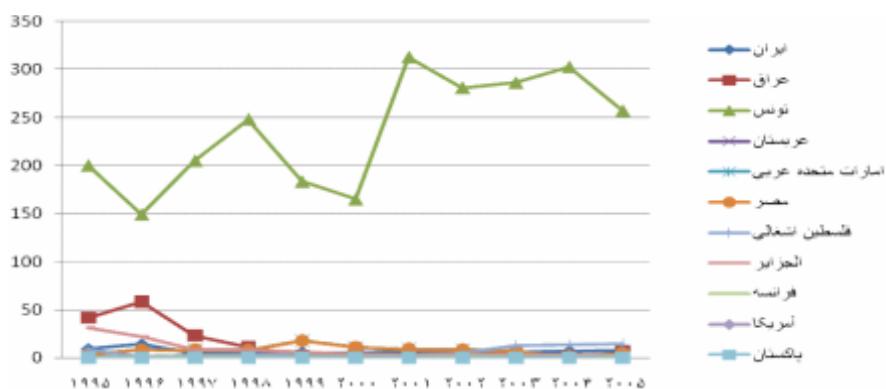
مانند: یافته‌های تحقیق

ادامه جدول (۳). مقادیر انواع شاخص‌های مزیت نسبی خرما کشورهای عمده‌ی صادرکننده‌ی خرمای جهان براساس کل صادرات غیرنفتی

طی دوره‌ی ۱۹۹۵-۲۰۰۵

رتبه	کشور	شاخص	۱۹۹۵	۱۹۹۶	۱۹۹۷	۱۹۹۸	۱۹۹۹	۲۰۰۰	۲۰۰۱	۲۰۰۲	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵	متوسط دوره
۳	امارات	HI	۸۶۷/۴	۳۳۷/۴	۵۴۵/۲	۴۱۳/۱	۱۷۷/۴	۳۹۷/۵	۵۰۰/۷	۴۸۱/۷	۶۴۲/۲	۴۷۹۷/۶	۱۱۱۸/۴	۹۳۴/۲
		RCA	۳/۸۶۷	۸/۷۰۶	۸/۲۲۹	۸/۳۸۹	۱۷/۸۵	۱۱/۰۹۶	۹/۰۳۵۲	۷/۰۶۳	۱/۴۱۴	۴/۹۳۹	۴/۹۳۹	۸/۱۳۷
		SRCA	۰/۵۸۹	۰/۷۹۳	۰/۷۸۶	۰/۷۸۳	۰/۷۸۳	۰/۸۳۴	۰/۸۹۳	۰/۷۵۱	۰/۱۷۱	۰/۶۶۳	۰/۷۱۵	۰/۷۱۵
۴	الجزایر	HI	۸۷/۱	۱۳۰/۱	۵۶۵/۶	۴۶۷	۷۴۶/۳	۱۳۸۷/۳	۱۷۲۵	۱۰۵۷/۵	۱۴۰۱/۴	۲۰۷۲	۲۳۵۹/۸	۱۰۹۰/۷
		RCA	۳۱/۵۰۱	۲۱/۹۷۴	۸/۶۰۷۳	۸/۲۲	۵/۷۹۴	۳/۹۲۲	۳/۰۱۶	۴/۵۸۳	۳/۲۵۸	۲/۵۲۶	۸/۸۱۷	۸/۸۱۷
		SRCA	۰/۹۳۸	۰/۹۱۲	۰/۷۹۱	۰/۷۸۳	۰/۷۰۵	۰/۵۹۳	۰/۶۴۱	۰/۵۶۳	۰/۵۳	۰/۴۳۲	۰/۶۷۲	۰/۶۷۲
۱۰	آمریکا	HI	۷۳۷۴/۸	۷۲۶۱	۹۳۴۷/۳	۸۷۳۲/۹	۸۴۶۸/۸	۸۵۴۷/۸	۸۶۶۳/۲	۷۷۶۶/۵	۹۲۲۸	۱۰۴۱۸	۱۰۶۲۹/۳	۱۰۶۲۹/۳
		RCA	۰/۴۶۸	۰/۴۶۱	۰/۵۴۵	۰/۴۵۳	۰/۴۰۳	۰/۶۰۴	۰/۶۰۵	۰/۶۵۲	۰/۷۳۴	۰/۵۷۸	۰/۵۶۳	۰/۵۶۳
		SRCA	۰/۳۶۲	۰/۳۶۸	۰/۲۹۳	۰/۳۷۵	۰/۳۱۵	۰/۲۴۶	۰/۲۴۵	۰/۲۱	۰/۱۵۲	۰/۲۶۶	۰/۲۸۲	۰/۲۸۲
۵	فلسطین اشغالی	HI	۳۶۲/۸	۵۰۶۸/۲	۱۹۳۲/۷	۱۱۱۵/۸	۱۳۸۰/۴	۱۸۴۳/۶	۱۰۹۴/۳	۹۵۳	۳۷۰/۴	۴۷۰/۶	۳۹۸/۲	۱۴۰۸/۲
		RCA	۹/۳۸۷	۰/۶۸۶	۲/۷۲۳	۳/۶۰۶	۳/۲۴۶	۳/۰۵۷	۲/۳۱۸	۱/۱۶۲	۱۲/۸۰۹	۱۳/۵۴۸	۱۴/۱۶۹	۷/۰۱۹
		SRCA	۰/۸۰۷	۰/۱۸۵	۰/۴۶۲	۰/۸۶۲	۰/۸۶۸	۰/۵۸۹	۰/۷۵۰	۰/۸۵۵	۰/۸۶۲	۰/۸۶۸	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نمودار (۲). روند شاخص‌های RCA صادرات خرمای کشورهای اصلی صادرکننده خرمای جهان

واردادات خرمای جهان ۷/۹۵۱٪ است (سایت فائو، ۲۰۰۸). نقشه‌ی تجارتی صادرات خرمای ایران به صورت جدول (۴) ارایه می‌شود. تحلیل شاخص TM خرمای ایران نشان می‌دهد که هر چند بازار خرمای جهان رو به رکود است و صادرات آن در چند سال گذشته و بویژه در سال ۲۰۰۵ نسبت به سال ۲۰۰۴ کاهش بسیار زیادی داشته است، اما ایران در این وضعیت سهم بیشتری از بازار را در اختیار داشته است. این نتیجه، نتیجه‌ی حاصل شده در قسمت قبلی را تایید می‌کند که نشان داد مقدار شاخص RCA صادرات خرمای ایران در سال ۲۰۰۵ نسبت به سال ۲۰۰۴ افزایش یافته است.

جدول (۲). نقشه‌ی تجاری صادرات خرمای ایران طی دوره‌ی ۴۰۰۵ - ۴۰۰۰

سال	کل واردات جهان (درصد)	واردات خرمای جهان (درصد)	صادرات خرمای ایران (درصد)	ارزیابی
۲۰۰۰	۱۳/۷	۴/۶	۱۳/۳۷	بازنده در بازار رو به رکود
۲۰۰۱	۴/۵۹	۱/۷	۱۰/۱۷	برنده در بازار رو به رشد
۲۰۰۲	۳/۹	۰/۷۴۱	۴/۱۱	بازنده در بازار رو به رکود
۲۰۰۳	۱۶/۶	۱۳/۳۱	۲۵/۷۱	برنده در بازار رو به رکود
۲۰۰۴	۲۱/۷۷	۱۹/۳۸	۵/۰۴	بازنده در بازار رو به رکود
۲۰۰۵	۱۳/۸۸	۱۴/۱۸	۸۸/۰۱	برنده در بازار رو به رشد
متوسط دوره	۱۱/۰۴	۷/۹۵۱	۲۳.۱۹	برنده در بازار رو به افول

مانند: یافته‌های تحقیق

نتیجه‌گیری و پیش‌نهادها

در مطالعات گذشته محاسبه‌ی مزیت نسبی صادراتی یک کالا با تأکید بر صادرات کل اقتصاد بوده است که شامل مواد نفتی نیز می‌باشد، اما در این پژوهش مبنای محاسبه‌ی شاخص مزیت نسبی آشکارشده و آشکارشده متقاضی، صادرات غیرنفتی کشور است. با توجه به بررسی‌های انجام شده، با این که کشور ایران دومین تولیدکننده‌ی بزرگ جهان در محصول خرما است و سهم تولیدی آن از تولید خرمای جهان ۷ برابر سهم کشوری همچون تونس است، اما مزیت نسبی صادراتی آن طی دوره‌ی مورد بررسی کمتر از تونس است. در این خصوص باید از تجربه‌ی کشورهای پیش‌رویی از جمله تونس و مصر برای افزایش ارزش افزوده‌ی محصول خرما و توسعه‌ی صنعت بسته‌بندی و فرآوری به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل در افزایش درآمدهای حاصل از صدور محصولات کشاورزی استفاده کرد. همچنین، بررسی مزیت نسبی صادرات خرمای ایران نشان دهنده‌ی بی‌ثباتی در این شاخص است که این بی‌ثباتی در مزیت نسبی خرمای کشور، باید مورد توجه مسوولان قرار گیرد، زیرا نوسان شاخص مزیت نسبی در دوره‌ی مورد بررسی حاکی از نبود سیاست‌های مشخص برای

الصادرات خرما است. با توجه به شرایط و موقعیت ممتاز ایران از نظر سطح زیر کشت و میزان تولید خرما در جهان، کشور ما هنوز نتوانسته است آن چنان که باید جایگاه صادراتی خود را در بازار جهانی کسب کند، که این می‌تواند نشان دهنده‌ی این موضوع باشد که سیستم بازاریابی مناسبی برای خرمای ایران وجود ندارد تا بتواند در بازارهای جهانی به دنبال توسعه‌ی این بازارها و افزایش سهم بازاری در عرصه‌ی جهانی باشد و یا این که شکل و چه گونگی صادرات خرمای ایران نتوانسته است خود را با شرایط بازار جهانی منطبق کند. بنابراین، موانع بهداشتی می‌تواند از اصلی‌ترین موانع صادراتی محسوب شود که برای از بین بردن این موانع راهی جز برنامه‌ریزی در راستای قانون‌مندکردن و بهروز کردن اصول بهداشتی و روش صادراتی وجود ندارد. هم‌چنین در پیش گرفتن سیاست‌های ارزی و تجاری با ثبات، شناسایی بازارهای نفوذ‌پذیر جدید، بازارهای نهایی مصرف و تبلیغ خرمای صادراتی ایران در سطح جهانی، بستر مناسبی برای افزایش صادرات خرما و کسب درآمد برای کشور خواهد بود. هم‌چنین در این تحقیق، برای اولین بار نقشه‌ی تجاری یک کالای عمده‌ی صادراتی بخش کشاورزی کشور ترسیم شد. نقشه‌ی طرح‌ریزی شده برای خرما نشان می‌دهد که با وجود رشد نزولی واردات خرمای در عرصه‌ی جهانی در سال‌های گذشته، صادرات خرمای کشور رشد زیادی داشته است، اما بهتر است که این رشد صادراتی از نظر کیفیت خرما مورد توجه مسؤولان کشور قرار گیرد تا بتواند افزون بر کسب بازارهای جهانی از نظر مقدار فروش، کیفیت خرمای ایرانی در جهان را افزایش دهد. بنابراین، به طور کلی باید به دنبال راهکارهایی برای ادامه‌ی این روند رو به رشد همه‌جانبه در صادرات خرمای کشور بود.

منابع

- اشرفی، م.، کرباسی، ع. و صدرالاشرفی، س. م. (۱۳۸۶). مزیت نسبی تولید و صادرات کشممش ایران. *اقتصاد کشاورزی و توسعه*, ۱۵(۵۸): ۵۹-۳۹.
- انویه تکیه، ل. (۱۳۸۶). مقایسه‌ی مزیت نسبی صادرات سیب ایران با کشورهای عمده‌ی صادرکننده‌ی این محصول. *اقتصاد کشاورزی و توسعه*, ۱۵(۵۸): ۴۰۳-۱۷۷.

پورمیم، ج. (۱۳۸۶). تجارت بین‌الملل: نظریه‌ها و سیاست‌های بازارگانی، چاپ یازدهم، نشری.

حسینی م. ع. و پرمه، ز. (۱۳۸۱). مزیت‌های نسبی، سیاست تجاری و چالش‌های فاروی کشاورزی ایران. *فصلنامه‌ی پژوهش‌های اقتصادی*، ۱(۵): ۴۶-۶۱.

حسینی، س. ش. و ملک‌محمدی چهلخانه، م. (۱۳۸۶). سنجش مزیت نسبی و رقابتی صنعت چرم ایران در بازارهای جهانی. *فصلنامه‌ی پژوهش‌های بازارگانی*، ۱۱(۴۴): ۴۶۵-۲۳۵.

سازمان گمرک جمهوری اسلامی ایران. (۱۳۸۶). سالنامه‌ی آمار بازارگانی خارجی جمهوری اسلامی ایران ۸۶. انتشارات اداره‌ی کل گمرک جمهوری اسلامی ایران، تهران.

سالواتوره، د. (۱۹۹۵). *تجارت بین‌الملل. ترجمه‌ی ح. ارباب*. نشر نی، ۱۳۸۶.

سلامی ح. و پیش‌بهار، ا. (۱۳۸۰). تغییرات الگوی مزیت نسبی محصولات کشاورزی در ایران، تحلیلی کاربردی با استفاده از شاخص‌های مزیت نسبی ابراز شده. *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۹(۳۴): ۴۹-۶۷.

سلیمی‌فر، م. و میرزایی خلیل‌آبادی، ص. (۱۳۸۱). مزیت نسبی ایران در تولید و صادرات پسته. *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۱۰(۳۸): ۴۸-۷.

عزیزی ج. و یزدانی، س. (۱۳۸۳). تعیین مزیت نسبی محصولات عمده‌ی باطنی ایران. *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۱۲(۴۶): ۴۱-۷۳.

عزیزی، ج. و یزدانی، س. (۱۳۸۵). بررسی بازار سیب صادراتی ایران با تأکید بر اصل مزیت نسبی صادرات. *پژوهش و سازندگی در زراعت و باطنی*، ۱۹(۳): ۴۵۵-۱۴۵.

فتحی، ا. (۱۳۸۱). تجزیه و تحلیل مزیت نسبی صادراتی گروه‌های مختلف صنایع غذایی ایران. *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۱۰(۳۸): ۴۵۲-۱۲۹.

نصابیان، ش. (۱۳۸۳). مقایسه‌ی مزیت نسبی صادرات گل ایران و سایر کشورها با استفاده از روش مزیت نسبی آشکارشده‌ی متقارن. *مجله‌ی علوم کشاورزی*، ۱۱(۱): ۴۳۳-۱۲۹.

وزارت جهاد کشاورزی. (۱۳۸۶). آمارنامه‌ی کشاورزی ایران ۸۶. انتشارات اداره‌ی کل آمار و اطلاعات وزارت جهاد کشاورزی ایران، تهران.

ولی‌بیگی ح، فهیمی‌فر، ج. و عابدین، م. (۱۳۸۳). بررسی رقابت‌پذیری صادراتی صنعت قطعات خودرو ایران در بازارهای صادراتی. *فصلنامه‌ی پژوهش‌های بازرگانی*، ۹(۳۳):

.۱۰۵ ۴۹۶

- Aquino, A. (1981). Change over time in the patterns of comparative advantage in manufactured goods: An empirical analysis for the period 1972-74. *European Economic Review*, 15 (11): 41-62.
- Balassa, B. (1965). Trade Liberalization and Revealed Comparative Advantage. *School of Economics and Social Studies, Manchester*, 33(5): 99-123.
- Brasili, A., Epifani, P. and Helg, R. (2000). On the Dynamics of Trade Patterns. CESPRI, Working Paper, No. 115: 233-258.
- Food and Agricultural Organization (FAO), Web page: <http://www.fao.org>.
- Greenaway D. and Milner, C. (1993). *Trade and Industrial Policy in Developing Countries: A Manual of Policy Analysis*. The Macmillan Press, esp. Part IV Evaluating Comparative Advantage, 181-208.
- Hillman, A. L. (1980). Observations on The Relation between Revealed Comparative Advantage and Comparative Advantage as indicated by Pre- trade Relative Price. *Weltwirtschaftliches Archive*, 116: 315-321.
- Hulst, N. V., Mulder, R. and Soete, L. L. G. (1991). Exports technology in manufacturing industry. *Weltwirtschaftliches Archiv*, 127(3): 265-280.
- Laursen, K. (1998). Revealed Comparative Advantage and the Alternatives as Measures of International Specialization. *Druid Working Paper* No. 30-98.
- Liesner, H. H. (1958). the European Common Market and British Industry. *Economic Journal*, 68(3): 302-316.
- Lim, K. T. (1991). Analysis of North Korea's foreign trade by revealed comparative advantage. *Journal of Econometric Development*, 22(6): 97-117.
- Michaely, M. (1962/67). Concentration in international trade, Contributions economic analysis. Amsterdam, North-Holland publishing company.
- Unido. (1986). International comparative advantage in manufacturing changing profiles of resource and trade. Unido Publication, Vienna United Nation.
- Utkulu, U. and Seymen, D. (2004). revealed Comparative Advantage and Competitiveness: Evidence for Turkey vis-à-vis the EU/15. *To be presented at the European trade study Group 6th Annual Conference, ETSG 2004*, Nottingham, September, 2004.
- Yeats, A. J. (1985). On the appropriate interpretation of the Revealed comparative advantage index: Implications of a methodology based on industry sector analysis. *Weltwirtschaftliches Archive*, 121: 61-73.